Μαρωνν.

310b

Caii Plinii Secundi: Historiae Naturalis Liber XIV

L. Desfontaines: Curante Parisiis 1829. v. V. £. 303

Bibliotheca Classica Latina.

VI. Vino antiquissima claritas Maroneo,[1] in Thraciae maritima parte genito, ut auctor est Homerus.[2]

Neque enim fabulosa, aut de origine variae prodita consectamur, praeterquam Aristaeum[3] primum omnium in eadem gente mel miscuisse vino, suavitate praecipua utriusque naturae sponte provenientis.

Maroneum vicies [illegible] addito aquae miscendum Homerus prodidit.[4]

Durat etiam vis [illegible] terra generi vigorque [illegible]

Quique quum M[illegible] per consul ex his qui nuperrime prodidere, sexagenos singulos octogenis aquae misceri compererit praesens [illegible] eo tractu.

Esse autem colore nigrum, odoratum, vetustate pinguescere.

(1) Cratino apud Pollucem vinum Maroneum:
οὔτ' ὤπιον (sic) τοσοῦτον, οὐδὲ μάρωνα πίομαι. (Dalecampii).

Maroneo. Athenaeo. lib. I. p. 26.:
ὁ τοῦ Μάρωνος οἶνος.

Vini tam nobilis vix hodie restare nomen ait Andr. Baccius, lib VII. pag. 335 (Harduini)

(2) Odyss. IX v. 197.

(3) De eo diximus lib. VI, cap. 57. Hunc τὰ φυτοσπορικὰ invenisse primum scribit Apollonii Scholiastes ad Argon. lib. II. v. 500 (Harduini)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ἀνοδοκῶν

2

319 (4) Odyss. IX. v. 208.

Τὸν δ' ἔτι πίνοιμι μελιηδέα οἶνον ἐρυθρὸν, ἐν δέπας ἐμπλήσας, θάλπος ἀνὰ οἴνοιο βέοιμι χεῖ. ἀδμὴς δ' ἀδμῆν, etc.

Ad. Liber IV.

Maronea prius Orbagurea (60) dicta.

(60) Forte Orthagorea ab ~~Or~~ Ὀρθαγόρας Bacchi comite, quem Aristophanes appellat in Ἐκκλησ. p. 751. (Harduini)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ